

[Kjær Rasmussen.]

en enkelt lille forbedring undervejs, men den får os dog ikke til at kunne medvirke ved gennemførelsen.

Lovforslaget er fortsat usocialt i sigtet, og jeg synes jo nok, ministeren skulle have været lydhør over for de mange, mange tusinde protester, der har lydt i befolkningen, protester, som oven i købet er føjet ind ad udvalgets døre.

Ministeren og flertalspartierne er altså ingenlunde i tvivl om befolkningens holdning, men man tromler alligevel sit usociale forslag igennem. Vi synes, regeringen skulle trække dette lovforslag tilbage og i stedet udarbejde et lovforslag, som er konstruktivt i sigtet, indeholdende en forpligtelse for det offentlige til at skaffe et tilstrækkeligt antal vuggestue-, børnehave- og fritidshjemspladser til brug uden vederlag. Endvidere at regeringen også sørger for, at der bliver mulighed for at uddanne det tilstrækkelige antal pædagoger, som skal virke disse steder. Det ville være konstruktiv politik. Den her foreslåede er efter vor opfattelse bagstræberisk, for der foreligger jo ikke noget om, at de 50 mill. kr., som nu spares, skal anvendes til øget institutionsbyggeri eller til fremskaffelse af flere uddannelsessteder for børnepædagoger.

Og en enkelt bemærkning til fru Grethe Philip. Ærlig talt så tror jeg nu, fru Grethe Philip er kommet lidt galt op at sidde på hesten i dette spørgsmål, for den galoperer jo lige præcis i den stik modsatte retning af den, fru Grethe Philip gerne ville. Jeg forstod fru Grethe Philip sådan, at også hun gik ind for vederlagsfrit ophold i børneinstitutioner, og det er da i hvert fald slet ikke det, som bliver resultatet af det lovforslag, vi behandler her i dag.

Hanne Reintoft: Hvis der virkelig i denne regering herskede nogen respekt for befolkningen, og hvis socialministeren havde føling med folks levevilkår, så tror jeg aldrig, dette lovforslag var nået frem til anden behandling. I denne sag kan man i hvert fald ikke påberåbe sig nogen som helst støtte fra det tavse flertal, som bl. a. finansministeren ynder det, og socialministerens forskellige udsagn fra diskussion til diskussion og fra møde til møde har da også båret præg af, at det var en dårlig sag, som mini-

steren forsvarede uden reelle argumenter i hånden. Jeg har da også lagt mærke til, at man fra regeringspartierne og ministerens side i stedet for har forsøgt sig med den gode gamle splittelsespolitik. Man har påstået, det kun var velhaverne, der kom til at betale, men man kan vist ikke have megen sans for en almindelig families daglige budget, hvis man påstår, at en familie med omkring 40.000 kr., måske med en husleje på 1.100-1.200-1.300 kr. og med de udgifter, som kvindens udearbejde giver, er velhaver. I så fald tror jeg man lige midt i dette lovforslag skulle erindre sig finansministerens trækprocenter, den nye bolig- og huslejelovgivning og pristoppets mangelfulde effekt.

Derefter har man forsøgt at henvise til mangelen på uddannede pædagoger til institutionerne, men det kommer overhovedet ikke betalingen for ophold på en daginstitution ved. Vi ved alle, at der mangler pædagoger, og ikke mindst pædagogerne selv ved det og har talrige gange påpeget den meget uheldige udvikling, dette betød.

Endelig har man ikke skånet os for at prøve at hidse de mennesker, der ikke har fået institutionsplads til deres børn, op mod dem, der har været heldige at få det, og vi har også hørt disse toner i salen i dag. Heller ikke dette argument indeholder et gran af sandhed. Det er rigtigt, at vi har en katastrofal mangel på institutioner, og at det rammer både børn og familier meget hårdt, men der er ikke i ministerens lovforslag noget som helst om, at den øgede betaling skal anvendes til nybyggeri af institutioner eller til uddannelse af pædagoger. Det er blot og bart et led i et spareprogram, som man i første omgang lovede befolkningen ikke skulle ramme den sociale og undervisningsmæssige sektor, et løfte, man ikke har holdt.

I øvrigt kan de mange familier, der er henvist til at få deres børn privat passet — ofte en utilstrækkelig og uhensigtsmæssig løsning — føle sig fuldstændig overbevist om, at stigende institutionstakster også vil betyde stigende priser for dagpleje og lignende ordninger, så de to forældre kategorier har nøjagtig samme interesse, og jeg tvivler på, at socialministeren tør bestride, at priserne for dagpleje kommer op efter dette.

Unægtelig meget interessant hørte vi for-